

پاپ، موسیقی نوجوانان

حتما شما هم در مکان‌های عمومی نوجوانانی را دیده‌اید که مشغول گوش‌دادن به موسیقی هستند. دلیل اقبال نوجوانان به موسیقی چیست؟ نوجوانی سن غلظت و شدت احساسات است. تجربه‌های دوران بلوغ و احساس نسبت به دیگری جان گرفته است.

حتما شما هم در مکان‌های عمومی نوجوانانی را دیده‌اید که مشغول گوش‌دادن به موسیقی هستند. دلیل اقبال نوجوانان به موسیقی چیست؟ نوجوانی سن غلظت و شدت احساسات است. تجربه‌های دوران بلوغ و احساس نسبت به دیگری جان گرفته است.

در این میان موسیقی زبان گویای احساس است. ترانه‌ها گویای آن حسی است که در روح‌های ملتهب جان می‌گیرد.

گویا این مساله میان نوجوانان و جوانان امری فراگیر و جهانی است که به موسیقی علاقه نشان دهند. این علاقه به اندازه‌ای است که بسیاری موسیقی پاپ را همان اوایل پیدایش‌اش در جهان نشان‌دهنده گسست جوان از نسل والدینش ارزیابی کرده‌اند.

بری ریچاردز نویسنده کتاب [#171; روانکاوی فرهنگ عامه](#); معتقد است معطوف‌شدن فکر و ذکر نوجوانان به پاره فرهنگ‌های نشأت گرفته از شکل‌های خاصی از موسیقی، گاهی اوقات موضوع اختلاف آنان با والدین‌شان است. شورش جوانان و فاصله بین نسلی در هیچ هنری به‌اندازه موسیقی نمود نداشته است. در این میان خیلی از والدین موسیقی را مقصر می‌دانند و آن را ایجادکننده اختلافات بین خود و جوانی می‌دانند که در منزل دارند.

بری ریچاردز معتقد است موسیقی پاپ آشکارا درباره جدایی است، یعنی درباره فرآیند روانی تثبیت فردیت ماست.

به عبارتی موسیقی پاپ نهادی فرهنگی است که کارکرد اصلی‌اش عبارت است از تأمین ابزاری نمادین برای از سرگذراندن یا مهارکردن اضطراب‌های مربوط به جدایی. نوجوانی در واقع سن جدایی و استقلال است، طبیعی است جدایی و میل به تازگی در ایجاد التهابات حسی نقشی اساسی پیدا می‌کند. روانکاوان این کارکرد موسیقی پاپ را مثبت و التیام‌بخش دانسته‌اند.

این نوع موسیقی ضمن جدایی نوجوان از بستر زندگی گذشته‌اش او را وارد مرحله تازه‌ای از تجربه می‌کند. سبک لباس پوشیدن، ارتباط برقرارکردن، سخن گفتن، لذت‌بردن و معرفی خود به دیگران در خیلی از مواقع از فرهنگ ساخته شده توسط این نوع موسیقی ایجاد می‌شود. موسیقی پاپ آن حوزه‌ای از تولید فرهنگی است که نوجوان در آن ضمن بروز احساسات متناقض خود، از خشم تا رنج، از وابستگی تا گسست، روابط خود با والدین‌اش را بازآفرینی می‌کند. لذا در پس گفتمان در ظاهر ضدخانواده انواع موسیقی پاپ در جهان، پاره‌ای از زرف‌ترین احساس‌ها و علاقه‌ها به والدین را می‌توان در این نوع موسیقی پیدا کرد.

غم گذشته، در بسیاری از سبک‌های موسیقی پاپ رواج یافته از همان احساس تعلق به خانواده و والدین است که بخصوص در شکل‌های جدی‌تر و بلوغ یافته این نوع موسیقی ظهور پیدا می‌کند.

تمام تجربیات ما در واقع خانوادگی است. حتی تجربیاتی که سیاسی و اجتماعی می‌نمایند. خانواده کانون اهداف، فرارها و بازتعریف‌های هویتی نوجوان است و نتایج حاصل از نوجوانی اغلب نتایج مانایی است تا فرارسیدن بحران میانسالی. در نظرگاه ریچاردز، بزرگ شدن و استقلال گرفتن از خانواده هم معطوف به ردپاهایی است که خود خانواده در فرزند به جا گذاشته‌است.

در این موضوع تناقضی ظاهری وجود دارد؛ چرا که به منظور جدایی از خانواده یا فردیت یافتن که در تکوین و رشد مستقل شخصیت بسیار مهم است فرد ناگزیر است بر بسیاری از احساساتش درباره کسانی که از آنها جدا می‌شود، فائق آید. تاریخ موسیقی پاپ در واقع تاریخی جدید و چند دهه ساله از همین فرآیند جدایی و تکوین است که آن را در غالب نواها و اشعار غنایی بازآفرینی کرده است.

موسیقی پاپ غالب محبوب و پرمصرفی در بین علاقه‌مندان به موسیقی در سنین نوجوانی است. ظهورش هم فقط در شبکه‌ها، برنامه‌ها یا صفحه‌ها و سی‌دی‌ها نیست، بلکه در آگهی‌های تبلیغاتی، بازی‌های کامپیوتری و حتی فیلم‌های محبوب این نسل قابل پیگیری است. نوجوانان کمتر با شکل‌های تخصصی‌تر و خاص موسیقی مانوس می‌شوند.

احساسات برآمده از زندگی روزمره و درگیر با نیازهای فیزیکی، مادی و روحی حساس اما ناپخته، نیاز به تخلیه هیجانات، خشم‌ها و مهرطلبی را زیاد می‌کند که موسیقی پاپ و انواع آن با توجه به فراز و فرودها و ریتم‌های متغیر و متنوعش پاسخگوی این نیازها و بازتاب‌دهنده روحیات نوجوانی است.